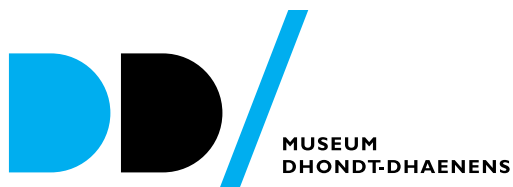

DD VIEW

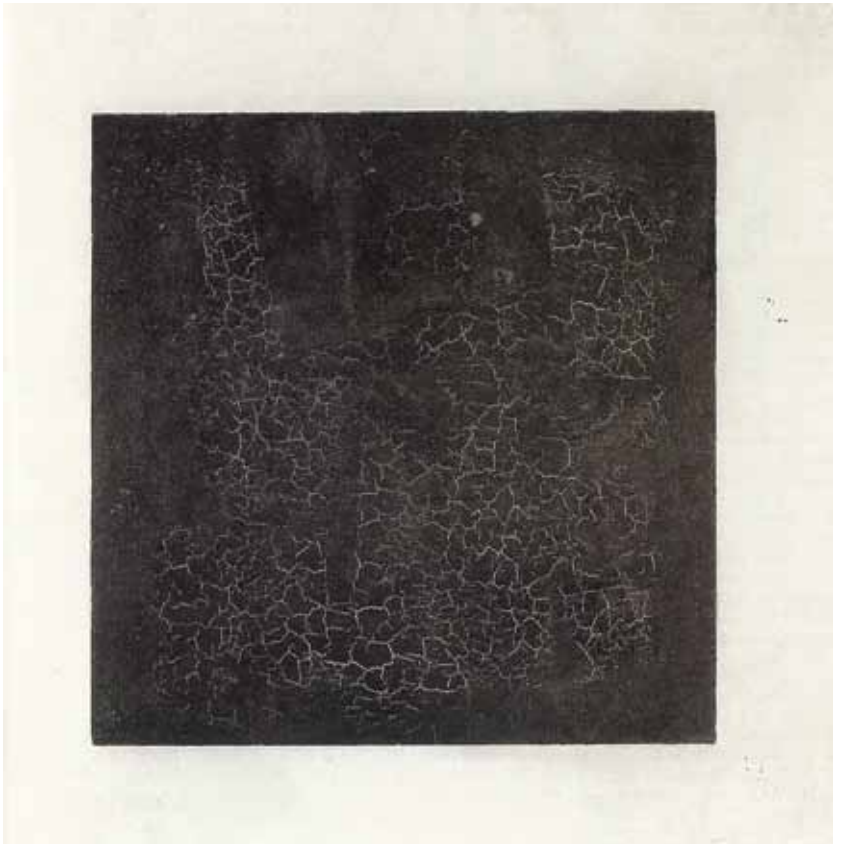
2013 #02

THOMAS HELBIG
_ VICTOR MAN _
HELMUT STALLAERTS

EIN VAGES GEFUHL DES UNBEHAGENS

27.01.2013 _ 07.04.2013

KASIMIR MALEVITSJ
Zwart Vierkant _ 1915
Olieverf op doek _ 79,6 x 79,5 cm
Staatsgalerie Tretjakov, Moskou

In december 1915 toonde Kasimir Malevitsj voor het eerst zijn Zwart Vierkant, een zwart vlak geschilderd op een groter wit doek. Het werk installeerde hij dicht tegen het plafond aan en over een hoek van de tentoonstellingsruimte. Die plek was bijzonder symbolisch geladen aangezien het in orthodoxe Russische woningen gebruikelijk was om daar christelijke iconen op te hangen. In dit doek scheen Malevitsj het alles en het niets samen te willen brengen: de grenzeloze eeuwigheid en de absolute leegte. Vandaar dat hij zijn werk benoemde met de term Suprematisme. Deze eerste versie van het Zwarte Vierkant ging echter merkwaardig genoeg een eigen leven leiden: de vele zwarte verflagen op het doek vertoonden na verloop van tijd steeds meer craquelures, waardoor het zwarte monochrome vlak verbroken werd door de onverwachte reacties in de uitdrogende olieverf. De veranderingen in Malevitsj's werk illustreerden zo onvoorzien toch de oude wetenschappelijke theorie van de horror vacui, het principe dat mens en natuur uiteindelijk de leegte verafschuwen. De mentale leegte die Malevitsj met zijn doek wou oproepen werd immers teniet gedaan door de fysieke aanwezigheid van de kleine barsten.*

*** In de natuurwetenschappen van de Oudheid en de Middeleeuwen stond horror vacui ('Angst voor de Leegte') voor de theorie dat de natuur leegte verafschuwt: een plekje onbedekte grond wordt gauw overwoekerd door nieuwe vegetatie; een vat vloeistof dat leegloopt, vult zich met zuurstof; ... (bron: www.wikipedia.org) In de kunst staat horror vacui voor een formele oplossing van het beeldvlak: de kunstenaar kiest ervoor om elk leeg plekje op te vullen, zodat de compositie als vol ervaren zou worden.**

THOMAS HELBIG _ VICTOR MAN _ HELMUT STALLAERTS

EIN VAGES GEFÜHL DES UNBEHAGENS

De tentoonstelling *Ein vages Gefühl des Unbehagens* brengt het werk samen van drie kunstenaars uit drie Europese landen: Thomas Helbig (°1967 Duitsland), Victor Man (°1974 Roemenië) en Helmut Stallaerts (°1982 België). Deze kunstenaars behoren niet tot dezelfde generatie, aangezien het leeftijdsverschil tussen Helbig en Stallaerts vijftien jaar is. Wat het werk van deze drie kunstenaars wel verbindt is de expressie van een onbestemd gevoel van onbehagen.

Vertrekkende van het medium schilderkunst gebruiken Stallaerts, Man en Helbig zowel figuratieve als abstracte elementen om hun oeuvre mee op te bouwen. In hun werk integreren ze ook regelmatig bestaande objecten of materialen, die reeds een bepaalde betekenis meedragen, om ze vervolgens op te laden met nieuwe betekenissen. Door het condenseren van vele betekenissen en interpretatiemogelijkheden creëren ze een oeuvre dat absoluut niet op een eenduidige manier te interpreteren valt. Het getuigt integendeel van een grote verbeeldingskracht en van het zoeken naar een beeldtaal die in zijn complexiteit enkel kan blijven uitdijen.

De drie kunstenaars zijn, elk op hun eigen wijze, begaan met de nalatenschap van het twintigste-eeuwse modernisme. De modernistische gedachte bestond uit het tomeloze optimisme dat men door het verwerpen van de traditie tot vernieuwing kon komen. Al het overbodige moest verbanen worden om de essentie te bereiken waar kunst over diende te gaan. Zo was ook het *Zwart Vierkant* van Malevitsj bedoeld als toonbeeld van die naar de essentie zoekende modernistische gedachte. Aan het begin van de eenentwintigste eeuw is het modernisme en de vernieuwingsgedachte echter zelf een historisch feit geworden, dat vandaag niet meer kan opgaan. Veel hedendaagse kunstenaars gebruiken wel nog de vormtaal van het modernisme, maar herinterpreteren het aan de hand van hun eigen verbeelding, gekleurd door de sociale achtergrond waarin ze opgroeiden, het collectieve geheugen van hun gemeenschap, de particuliere verhalen die hen fascineren ...

Frappant is dat het zwart door Helbig, Man en Stallaerts heel vaak gebruik wordt als een essentiële 'kleur' in hun werk. Het zwart heeft echter niet dezelfde betekenis als in het vierkant van Malevitsj; het staat namelijk niet voor de radicale reductie van de beeldtaal. Het zwart wordt integendeel in hun werk gebruikt als een zwart gat, een realiteitsabsorberende entiteit die een enigma vormt voor de toeschouwer. Een kunstenaar heeft de gave om aan de hand van zijn verbeelding een beeldtaal te ontwikkelen die ons doet twijfelen over onze zekerheden, die ons confronteert met het onvatbare. Het werk van deze kunstenaars ambieert zo meer te zijn dan de illustratie van een denkspoor. Door de sterke band die er ontstaat tussen de werken onderling, scheidt elke kunstenaar een aan onze werkelijkheid vervreemde parallele realiteit, die we niet kunnen begrijpen maar enkel beleven.

De tentoonstelling *Ein vages Gefühl des Unbehagens* is het resultaat van de voortzetting van het wetenschappelijk onderzoek gevoerd naar aanleiding van de ontsluiting en presentatie van de Verzameling Wilfried & Yannicke Cooreman in 2009. Werk van de drie kunstenaars werd toen voor de eerste keer gepresenteerd in het museum Dhondt-Dhaenens.

VICTOR MAN

The Anger That Breaks A Man Down Into Boys _ 2011

Oil on canvas / oil on cardboard and frame _ 193 x 152,5 x 5,5 cm / 76,5 x 64 x 4,5 cm

Private collection, courtesy TAJAN SA

THOMAS HELBIG

In zijn schilderijen, tekeningen en sculpturen voert de Duitse kunstenaar Thomas Helbig een fundamenteel onderzoek naar de creatieve daad. Zo maakt hij in zijn werk gebruik van strategieën die zowel doen denken aan het modernisme en het suprematisme, als aan de barok, het expressionisme of de outsiderkunst.

De kunstwerken van Helbig creëren het gevoel voor een langere tijd 'geleefd' te hebben in het atelier. Het is alsof ze in verschillende stadia ontstaan zijn en dat ook toevalligheden deel zijn gaan uitmaken van het creatieproces: verfvlekken, terpentijnsporen, afvalmateriaal dat is blijven plakken in de verf... Vaak maakt hij in zijn werk ook gebruik van ordinare decoratievoorwerpen, zoals bijvoorbeeld figuratieve schilderijtjes die hij vindt op rommelmarkten of plastieken tuinsculpturen die hij koopt in grootwarenhuizen. Deze objecten overschildert of deconstrueert hij totdat ze nieuwe boeiende vormen worden. Ook de presentatie-attributen, zoals de sokkel voor de sculpturen of de inlijstingen voor de tekeningen en schilderijen, maken inherent deel uit van het werk en hebben vaak ook die geleefde, imperfecte kwaliteit.

Het lijkt op een soort van verval dat Thomas Helbig zo initieert in zijn werk. Het maakt de onderliggende figuratieve motieven onherkenbaar en creëert een duistere sfeer. Toch zit er ook energie en vitaliteit in zijn werk: radicaal artistieke gestes combineert hij met de integratie van organisch gevormde korsten verf of polyurethaanschuim. Het oeuvre van Helbig lijkt zo een op zichzelf staande realiteit te worden, gemuteerd en vervreemd van onze wereld. Die parallelle realiteit voelt aan als onheilspellend maar vormt ook nieuw leven, dat zich vormt uit de brokstukken van wat vergaan is. Over zijn werkwijze zegt Helbig zelf: "Ik ontvoer graag de dingen naar het onbekende. Mijn werk gaat niet over herkenning. Die vorm van abstractie interesseert me niet. Evenmin interesseert symboliek me. Zo'n illusionisme leidt enkel tot een vacuüm."

THOMAS HELBIG

The Monsignore _ 2011

oil on canvas, glass painted _ 91 x 72 cm

Courtesy the artist & Galerie Diana Stigter, Amsterdam

VICTOR MAN

Met zijn manier van werken zet Victor Man zich resoluut af tegen de hedendaagse overconsumptie van visuele beelden. Van kunstenaars wordt vandaag verwacht dat ze in een ij tempo beelden creëren om overal gezien te worden, terwijl ook de massamedia ons meer en meer overspoelen met beelden. Hierdoor kunnen we niets meer vasthouden, wordt alles vluchtig en waardeloos. Victor Man is een kunstenaar die de tijd neemt om zeer nauwkeurig beelden toe te voegen aan zijn oeuvre. Zowel het conceptueel bedenken van het werk als de uitvoering ervan gebeuren met een grootse precisie en zorg, wat dus tijd vraagt. Dit betekent dat hij maar enkele werken per jaar creëert en dus een qua omvang relatief beperkt oeuvre heeft. Zijn gebruikte kleurenpalet is meestal donker en aards, waardoor hij visueel felle prikkels mijdt en eerder kiest voor een gelaagd beeld. Op die manier zet hij ook de toeschouwer aan tijd te nemen om alle nuances langzaam in zich op te nemen en zo het werk echt te doorgronden.

De objecten en beelden die hij gebruikt in zijn werk kennen een zeer diverse oorsprong. Sommige hebben een relatie met zijn eigen biografie, andere vinden hun oorsprong in oude tijdschriften, boeken over het verleden, prenten uit de kunstgeschiedenis ... Ook het toeval speelt hierbij een grote rol. Door zijn associatief vermogen worden de beelden en objecten in een nieuwe context geplaatst waardoor hun originele functie verloren gaat ten gunste van nieuwe interpretatiemogelijkheden en betekenissen. Door de botsing tussen de oude en de nieuwe betekenissen van een beeld laat Victor Man iets magisch gebeuren in zijn werk.

Doorheen zijn werk spint Victor Man regelmatig verhaallijnen die een mogelijke interpretatie vormen voor bepaalde werken. In 2011 gaf hij bijvoorbeeld de publicatie *If Mind Were All There Was* uit. Hierin bundelde hij negen fictieve verhalen – geschreven door auteurs, curators, kunstenaars – over het leven van Giuseppe Sacchi, een 17de-eeuwse Italiaanse kunstenaar die koos voor het kloosterleven en zeer jong stierf. Een van de weinige sporen van het leven van Sacchi is terug te vinden in de San Francesco basiliek in Arezzo, waar zijn naam is ingekrast op het hoofd van een paard in de 15de-eeuwse frescocyclus van Piero della Francesca. Deze historische vandenstreek (het inkrassen van de naam in een meesterwerk van de kunstgeschiedenis) was voor Victor Man een metafoer voor het mislukte kunstenaarschap en de vlucht naar een ander leven.

Ook al vormt het Sacchi-project een inspiratiebron voor bepaalde beelden in de tentoonstelling, toch zal een werk van Victor Man nooit een expliciete illustratie zijn van een verhaal of een historisch feit. Het blijft enigmatisch en open voor meerdere interpretaties. Hoogstens creëert een verhaal zoals dat van Sacchi een andere manier van kijken naar bepaalde werken, wanneer de associaties van de kunstenaar zich gaan vermengen met de associaties die de toeschouwer maakt.

VICTOR MAN

Untitled (from, if mind were all there was) _ 2009

Oil on canvas _ 60 x 57 cm

Collection André & Jocelyne Gordts-Vanthournout

HELMUT STALLAERTS

Sinds zijn eerste individuele tentoonstelling in 2004 heeft Helmut Stallaerts een oeuvre opgebouwd bestaande uit beelden die moeilijk te relateren zijn met een gekende realiteit maar die ons wel overvallen met een beklemmend gevoel. Voor Stallaerts is het belangrijk dat wat hij voorstelt balanceert tussen het herkenbare en het ongekende. Om zo'n interpretatievacuüm te creëren, brengt hij beelden van heel verschillende oorsprong bijeen of wist hij anekdotische fragmenten weg. Ook beeldflarden uit zijn eigen bestaan worden ontheemd van hun context en functioneren in die nieuwe constellatie van beelden en betekenissen. Veel werk van Helmut Stallaerts laat zich vandaar ook het gemakkelijkst benaderen als droom- of waanbeelden die ons enerzijds dichterbij een enigmatische essentie voeren, maar die tegelijk ook ons mentaal evenwicht doen wankelen.

De mens is zonder twijfel het centrale motief in het complex en breed vertakkend oeuvre van Helmut Stallaerts. Het is alleen geen mens van het hier en het nu, maar een van ons vervreemdende mens, vervaagd en afwezig. Op een heel theatrale en vaak onhandige manier toont hij zichzelf, poseert hij voor zijn toeschouwer. De door die mens ondernomen acties hebben meestal veel weg van een ondefinieerbaar ritueel gebeuren. De absurde atmosfeer die zo gecreëerd wordt, heeft echter niets lachwekkends maar is integendeel zeer onwennig en duister. De omgeving waarin zijn bestaan als mens omkaderd wordt is even vreemd: ontdaan van anekdotische details, steriel en koel.

Ook *The Collectors*, een reeks van vier schilderijen die voor het eerst getoond wordt in de tentoonstelling, is een verbeelding van de existentiële twijfel. Vier koppels poseren enigszins zelfbewust, maar toch voel je als toeschouwer een zekere onwennigheid. De titel van het werk doet vermoeden dat het om portretten gaat van kunstverzamelaars. Kunstenaars hebben door de eeuwen heen veel opdrachtgevers en mecenasen geportretteerd als waardering voor hun steun. In de hedendaagse kunstscene is er heel veel veranderd maar de kunstenaar leeft toch nog steeds bij gratie van zijn verzamelaars. Zij zijn de eerste getuigen van zijn ontregelende, niets ontziende wereld waardoor zij er uiteindelijk ook zelf deel van gaan uitmaken.

HELMUT STALLAERTS

The Birdgirl _ 2010-2011

wax, resin, wood, oil on canvas _ 206 x 62,5 x 27,5 cm

Sammlung Gabriele & Dieter Kortmann

THOMAS HELBIG

Bubu _ 2012

Oil on canvas _ 70 x 60 cm

Courtesy of the artist & Galerie Guido W. Baudach, Berlin

THOMAS HELBIG

Quattrocento _ 2011

Mixed media _ 127 x 45 x 45 cm

Courtesy of the artist & Thomas Brambilla Gallery, Bergamo

HELMUT STALLAERTS

Josefine _ 2010

Oil, skull, wood, mirror _ 31,7 x 27,5 cm

Private collection, courtesy Johnen Galerie, Berlin & Galerie Albert Baronian, Brussels

HELMUT STALLAERTS

The Tower _ 2011

Mixed materials: animal bones, wood, silicone, metal _ 60 x 60 230 cm

Courtesy of the artist & Galerie Albert Baronian, Brussels

VICTOR MAN

Grand Practice _ 2009

Oil on linen _ 167 x 125,4 cm

Collection of Martin and Rebecca Eisenberg

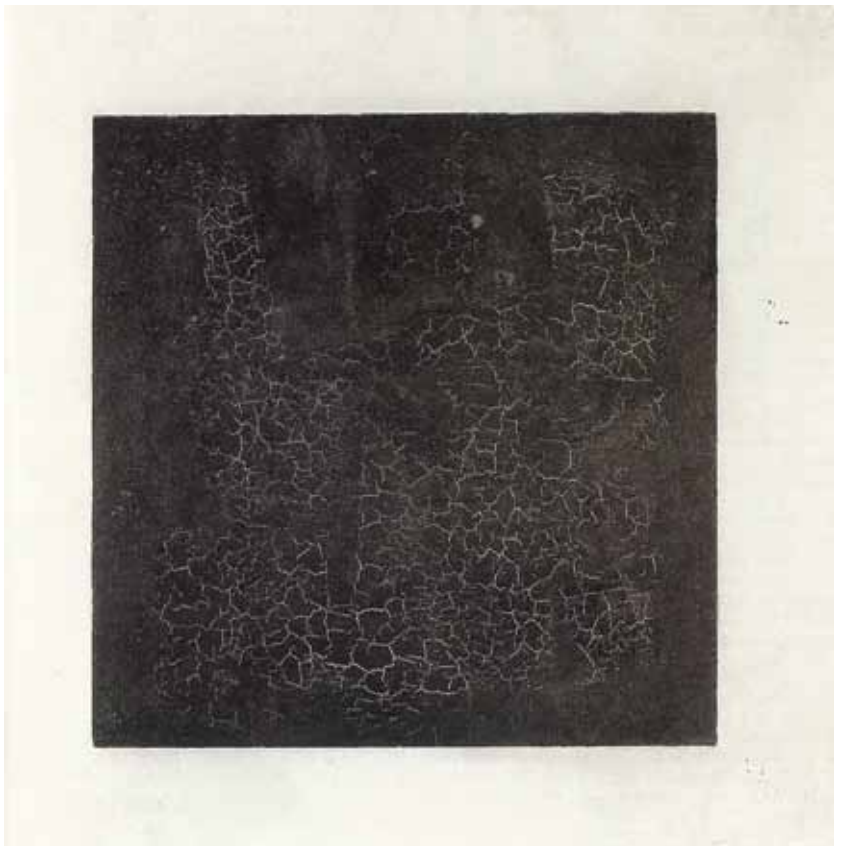

VICTOR MAN

Untitled (Wolf) _ 2007

Stool, ermine pelt, copper plate, clamp, socks, billiard balls _ 47 x 40 x 24 cm

Courtesy of the artist & Gladstone Gallery, New-York/Brussels

KASIMIR MALEVITSJ
Black Square _ 1915
Oil on canvas _ 79,6 x 79,5 cm
Staatsgalerie Tretjakov, Moskou

*Kasimir Malevich showed his Black Square, a black surface painted on a larger white canvas, for the first time in December 1915. He hung the work close to the ceiling in a corner of the exhibition space. That placement was particularly symbolic as it referred to the place where Christian icons are commonly hung in Russian Orthodox homes. Malevich seemed to want to bring together the all and the nothing in this painting: boundless eternity and absolute emptiness. This is why he identified his work with the term Suprematism. Remarkably, this first version of the Black Square went on to live a life of its own: over time, an increasing amount of craquelures became visible in the many layers of black paint on the canvas, as the unexpected reactions in the drying oil started to break up the black monochrome surface. The changes in Malevich's work thus illustrated, in an unforeseen manner, the old scientific theory of the horror vacui *, the principle that states that, ultimately, man and nature abhor emptiness. The mental emptiness that Malevich aimed to evoke in his painting was indeed nullified by the physical presence of the small cracks.*

* In the natural sciences of antiquity and the Middle Ages, horror vacui ('Fear of the empty') stood for the theory that everything in nature abhors emptiness: a spot of bare soil is soon overgrown by new vegetation; a barrel of fluid that is emptied, soon fills with oxygen , ... (source: www.wikipedia.org) In art, horror vacui stands for a formal resolution of the image plane: the artist chooses to fill every empty space, so that the composition will be experienced as entirely filled-in.

THOMAS HELBIG _ VICTOR MAN _ HELMUT STALLAERTS

EIN VAGES GEFÜHL DES UNBEHAGENS

The exhibition *Ein vages Gefühl des Unbehagens* brings together the work of three artists from three European countries: Thomas Helbig (b. 1967 Germany), Victor Man (b. 1974 Romania) and Helmut Stallaerts (b. 1982 Belgium). These artists do not belong to the same generation, considering the fifteen-year age difference between Helbig and Stallaerts. What the work of these three artists does have in common is their expression of a vague feeling of unease.

In their approach to the medium of painting, Stallaerts, Man and Helbig utilise both figurative and abstract elements to build up their oeuvre. In their work, they repeatedly incorporate existing objects or materials that already carry a certain meaning, to then infuse them with new meanings. By condensing a multitude of meanings and interpretations, they create a body of work that eludes any singular form of interpretation. On the contrary, it testifies of great imagination and an individual search for a visual language that, in all its complexity, can only continue to expand.

The three artists, each in their own way, have a specific interest in the legacy of twentieth-century modernism. The modernist idea embraced the unbridled optimistic concept that 'the new' could be achieved through the rejection of tradition. All superfluous elements had to be banned to reveal the essence that art should be expressing. *The Black Square* by Malevich was in this way also intended as a model of this essence-seeking modernist idea. At the beginning of the twenty-first century, modernism and the concept of 'the new' have itself become historical facts that no longer hold true. Many contemporary artists still apply the formal language of modernism, but reinterpret it according to their own imagination, coloured by the social background in which they grew up, the collective memory of their community, the personal stories that fascinate them ...

It is striking that Helbig, Man and Stallaerts very often use black as an essential 'colour' in their work. Their black, however, does not carry the same meaning as in Malevich's square: it does not stand for the radical reduction of the visual language. On the contrary, the black in their work is devised as a black hole, a reality-absorbing entity that presents itself as an enigma to the viewer. An artist has the ability to use his imagination to develop a visual language that undermines our certainties, that confronts us with the incomprehensible. The work of these artists aspires to be more than the mere illustration of a certain line of thinking. Through the strong mutual link that exists between the individual works, each artist creates a parallel reality that transcends our own, a reality we cannot understand, but only experience.

The exhibition *Ein vages Gefühl des Unbehagens* is the result of the continuation of the research conducted in the frame of the disclosure and presentation of the Collection Wilfried & Yannick Cooreman in 2009. Work by the three artists was presented in the Museum Dhondt-Dhaenens for the first time on that occasion.

VICTOR MAN

Untitled, Lumanarul (from The White Shadow of His Talent) _ 2009-2010

Mixed media _ 93 x 60 cm / 36 x 26 cm

Courtesy of the artist and Gallery Blum & Poe, Los Angeles

THOMAS HELBIG

In his paintings, drawings and sculptures, the German artist Thomas Helbig conducts a fundamental study of the creative act. In this way, he applies strategies in his work that are reminiscent of Modernism and Suprematism, as well as the Baroque, Expressionism or Outsider art.

Helbig's artworks exude an air of having "lived" in the studio for a long time. It is as if they were created in different stages at different times and that accidents have become part of the creative process: paint stains, turpentine traces, waste material stuck in the paint ... In his work, he often uses vulgar decoration, such as figurative paintings he finds at flea markets or plastic garden sculptures he buys in supermarkets. He overpaints or deconstructs these objects to create exciting new forms. The elements of presentation, such as the pedestal for the sculpture or the frames of drawings and paintings, are also integrated into the work and often display this same weathered, imperfect quality.

It seems as if Thomas Helbig incorporates a form of decay into his work. It renders the underlying figurative motifs unrecognizable and creates a dark atmosphere. Still, there is energy and vitality in his work: radical artistic gestures are combined with integrated organically shaped crusts of paint or polyurethane foam. The work of Helbig seems to form an autonomous reality, mutated and alienated from our world. This parallel reality feels ominous but also represents new life; life that originates in the debris of that which has perished. Helbig has the following to say about his method: "I like to kidnap things and take them into the unknown. My work is not about recognisability. That form of abstraction does not interest me. Nor does symbolism interested me. Such illusionism only leads to a vacuum."

THOMAS HELBIG

Toteninsel _ 2012

Acrylic and oil on canvas _ 160 x 145 cm

Courtesy of the artist & Galerie Guido W. Baudach, Berlin

VICTOR MAN

Victor Man, through his way of working, resolutely resists today's overconsumption of visual images. Artists today are expected to create images at a tenuous pace so as to be seen everywhere, while the mass media inundates us with an ever-growing barrage of images. This makes that we can no longer hold on to anything, everything is fleeting and worthless. Victor Man is an artist who takes the time to add images to his oeuvre in a very meticulous manner. Both the conceptual design of the work and its execution are carried out with great precision and care, and this takes time. He creates only a few works per year and his oeuvre is consequently rather limited in size. His colour palette is usually dark and earthy; he avoids visually bright stimuli in favour of a rather layered image. In this way, he stimulates the viewer to take the time to discover all the nuances and come to a true understanding of the work.

The objects and images he uses in his work have very different origins. Some are connected to his own biography, others find their origin in old magazines, books about the past, prints from art history ...Chance plays a major role. In a powerful associative manner, he places the images and objects in a new context so that they lose their original function in favour of new interpretations and meanings. Through the clash between the old and new meanings of the image, Victor Man makes something magical happen in his work.

Throughout his work, Victor Man creates story lines that constitute a possible interpretation for certain works. In 2011, he published the publication *If Mind Were All There Was*. In it, he collected nine fictional stories - written by authors, curators, artists - about the life of Giuseppe Sacchi, a 17th-century Italian artist who chose the monastic life and died at a very young age. One of the few signs of the life of Sacchi is to be found in the Basilica of San Francesco in Arezzo, where his name is engraved on the head of a horse in the 15th-century fresco cycle by Piero della Francesca. Victor Man sees this historic act of vandalism (scratching a name in an art historical masterpiece) as a metaphor for the failed artist and the flight to a new life.

Even if certain images in the exhibition find their inspiration in the Sacchi project, a work by Victor Man will never be a mere illustration to a story or a historical fact. It remains enigmatic and open to multiple interpretations. At most, a story like the Sacchi one provokes another way of looking at certain works, when the associations of the artist become mixed with the associations of the viewer.

VICTOR MAN

Ubiquitous you _ 2008

Oil on linen mounted on wood with pelt _ 73,7 x 40,6 cm

Collection Cigrang Frères

HELMUT STALLAERTS

Since his first solo exhibition in 2004, Helmut Stallaerts has developed an oeuvre that consists of images that evade possible links to reality, yet instil in the viewer a feeling of oppression. Stallaerts intends his imagery to hover between the familiar and the unknown. To create this interpretative vacuum, the artist brings together images of very different origins or otherwise erases anecdotal fragments. Visual fragments from his own world of experience are removed from their context and made to function in this new constellation of images and meanings. Much of Helmut Stallaerts's work can be seen as dreamlike or delusional imagery that, in one way, brings us closer to an enigmatic essence, while also upsetting our mental equilibrium.

Man is undoubtedly the central motif in the complex and extensive oeuvre of Helmut Stallaerts. Man not as he is known here and now, but alienated from us, faded and absent. In a very theatrical and often awkward way he presents himself, poses for his audience. His actions often seem derived from an indefinable ritual happening. The absurd atmosphere created in this way has nothing laughable about it, but is rather awkward and dark. The environment in which his existence as a human being is situated is just as strange: stripped of anecdotal details, sterile and cold.

The Collectors, a series of four paintings shown for the first time in the exhibition, also presents an image of existential doubt. Four couples pose in a confident manner, but the viewer can feel a certain awkwardness as well. The title of the work suggests that these are portraits of art collectors. Through the centuries, artists have portrayed many clients and patrons in appreciation of their support. Much has changed in the contemporary art scene, yet the artist still lives by grace of his collectors. They are the first witnesses of his unsettling, brutal world, and eventually become part of it as well.

HELMUT STALLAERTS

The Opportunist _ 2011

Oil on canvas _ 160 x 190 cm

Courtesy of the artist & Johnen Galerie, Berlin

auberge du pêcheur

Met haar sublieme ligging langs de oevers van de Leie, is Auberge du Pêcheur een gedroomde en rustige locatie voor seminaries, evenementen, feesten en overnachtingen.

Zowel restaurant Orangerie als brasserie The Green bieden u buiten gastronomie ook comfort en onthaasting.

Pontstraat 41 - 9831 Sint-Martens-Latem
T 09 282 31 44 - F 09 282 90 58
info@auberge-du-pecheur.be

www.auberge-du-pecheur.be

SETTING THE TONE IN STONE

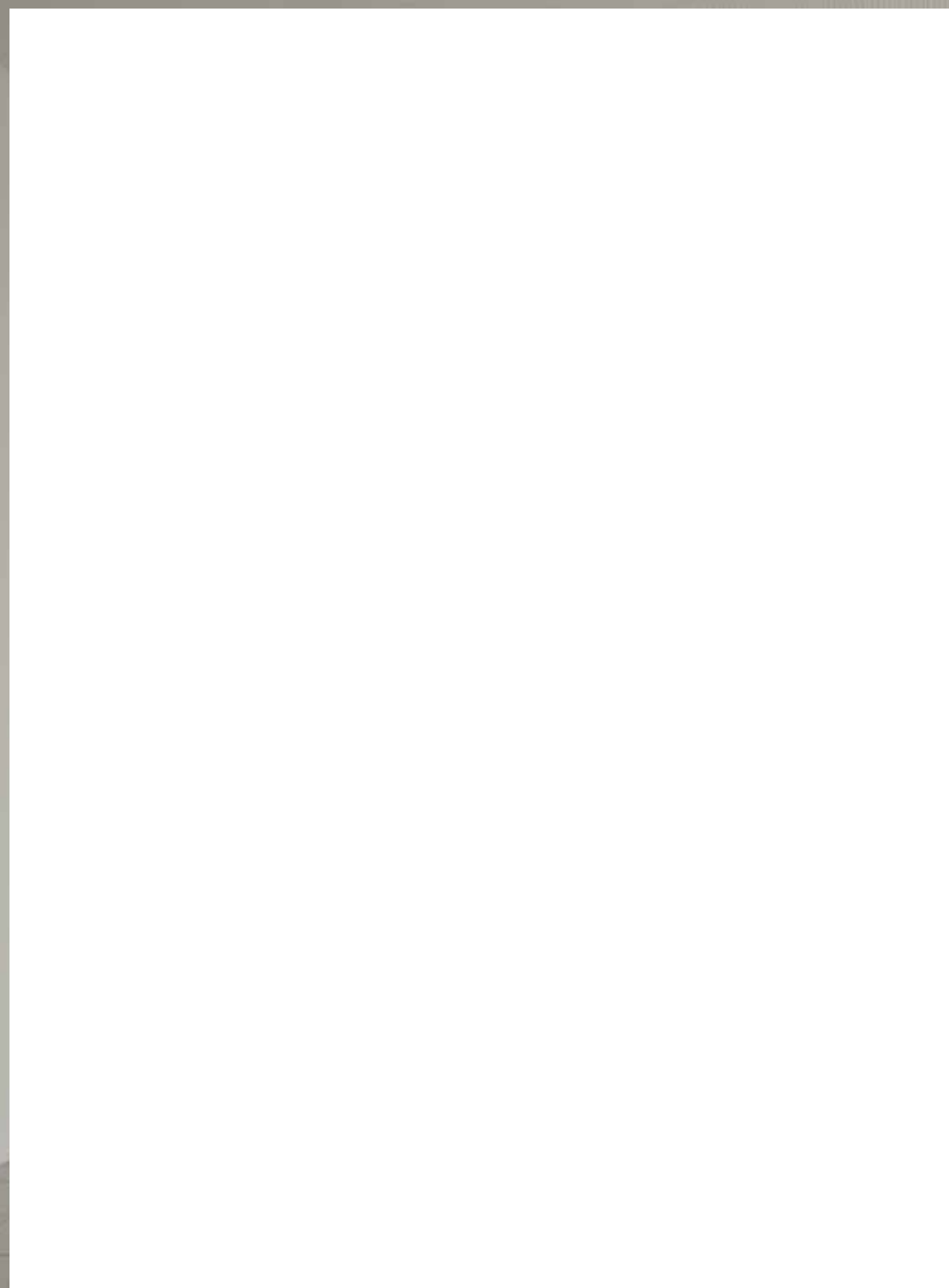
nv **VAN DEN WEGHE** sa
THE STONECOMPANY

Statiestraat 69 - B-9870 Zulte

T +32 (0)9 388 83 00

F +32 (0)9 388 51 66

www.vandenweghe.be

Dank aan / thanks to

Thomas Helbig, Victor Man, Helmut Stallaerts, Galerie Guido W. Baudach, Lorena Carràs, Galerie Diana Stigter, Thomas Brambilla Gallery, Gladstone Gallery, Gallery Blum & Poe, Plan B, Galerie Albert Baronian, Johnen Galerie, Manuel Miseur, Kunsttransport, Alexander Smets, Yves Verstraete, Frank Eulaers, Cadogan Tate, Jérôme Aita, Léon Eeckman Art Insurance, Eric Hemeleers, Marylène Vanhassel, Indira Kabue, Cassochrome, Laurence Soens, Luc de Tollenaere, art.english, Michael Meert, alle bruikleengevers die anoniem wensen te blijven.

Bezoekersgids / Visitor guide

Druk / print: Cassochrome

Vertaling / translation: Michael Meert

Oplage / edition: 1500 ex.

© Thomas Helbig / Victor Man / Helmut Stallaerts

De uitgever heeft waar nodig en voor zover mogelijk de vereiste auteursrechtelijke toestemmingen verkregen. Instellingen en personen die desondanks menen dat hun auteursrecht is geschonden, gelieve contact op te nemen met de uitgever die de fout zal corrigeren bij herdruk.

Patroons: Bel&Bo - Bio Bakkerij De Trog - bROODSTOP - Christie's - X. Donet & Partners Architecten
Duvel-Moortgat - Eeckman Art Insurance - Peter Galliaert - Lecoultre - Paul Thierys (Pentacron)
Rinaldo Castelli (Stone) - Verhaegen-Walravens - Pierre Verschaffel - Winkelbanden

Schenkers: Martin & Sabine Bown-Tavernier - Galerie Greta Meert - Leo Van Tuyckom - Westmalle

Sponsors: BNP Paribas Fortis - Christie's - Deloitte - Eeckman Art Insurance

In natura: Carton-D'Huyvetter - Filliers - Vertronics - Vedett - Westmalle

Mediapartner: Klara

museum dhondt dhaenens _ museumlaan 14, B-9831 deurle
t +32 9 282 51 23 – f +32 9 281 08 53 _ www.museumdd.be